22/11/2025

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Ο άφρων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο «Ο άφρων», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 23 Νοεμβρίου.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

«Ο άφρων»

Μέ αὐτόν τόν χαρακτηρισμό προσφωνεῖ τόν πλεονέκτη πλούσιο ὁ Χριστός στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. «Ἄφρον», τοῦ λέει, δηλαδή, ἀσύνετε, παράφρον, «αὐτή τή νύχτα τελειώνει ἡ ζωή σου, Τί θά τά κάνεις ὅλα αὐτά, πού μέ νοσηρή ἰδιοτέλεια θησαύρισες; Σέ ποιόν θά τά ἀφήσεις;

Ὁ χαρακτηρισμός αὐτός, πού χρησιμοποιεῖ ὁ Κύριος γιά τον ἄπληστο πλούσιο, μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ πλεονεξία είναι ἀληθινή ἀρρώστια πού δέν ἀφήνει τόν ἄνθρωπο νά ἡρεμήσει καί νά χαρεῖ. «Καί διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ». Τά ὅρια στά ὁποῖα κλείνονται οἱ σκέψεις του καί οἱ προοπτικές του, εἶναι ἡ λέξη «ἐγώ»

Αὐτὸ θὰ κάνω: θὰ κατεδαφίσω τὶς ἀποθῆκες μου καί θὰ κτίσω μεγαλύτερες καὶ θὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου». Λὲς καὶ μόνος του τὰ φύτεψε, τὰ πότισε, τὰ μάζεψε. Γι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν ἐργάτες ποὺ δούλεψαν, γῆ, βροχή, ἄνεμοι ποὺ βοήθησαν. Ὅλα τὰ βλέπει σὰν γεννήματά του. Γι' αὐτό, ἀφοῦ τὰ συνάξει, σκέπτεται να πεῖ: «Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθά, γιὰ πολλὰ χρόνια·ἀναπαύσου, φάγε, πίε, εὐφραίνου». Ἐδῶ πλέον κορυφώνεται ἡ παράκρουση.

Μὰ τί λοιπὸν εἶναι ἡ ἀνθρώπινη ὕπαρξη; Ἔτσι ἱκανοποιεῖται; Μὲ σιτάρι καὶ κρασί; Νομίζει ὅτι ἀσφαλίσθηκε στὸ φρούριο τοῦ «ἐγώ» του, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα τὸ φρούριο αὐτὸ γίνεται ἡ φυλακή του.

Πολλοὶ δυστυχῶς καὶ στὴν ἐποχὴ μας ζοῦν μέσα σ' αὐτὴ τὴ σύγχυση. Συγκεντρώνουν χρήματα, κτήματα, περιουσίες, γιὰ νὰ τὰ ἀπολαύσουν μόνοι τους ἢ τὸ πολὺ – πολὺ μέσα σ' ἕνα μικρό, στενὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, χωρίς νά ἐνδιαφέρονται καθόλου γιά τίς ἀνάγκες τῆς κοινωνίας, γιά τόν πόνο καί τήν πείνα, πού μαστίζουν τούς συναθρώπους τους.

Μιά δεύτερη πραγματικότητα πού διαφεύγει ἀπό τόν ἄνθρωπο τῆς σημερινῆς περικοπῆς εἶναι ὅτι ἀδυνατεῖ νά καταλάβει πώς δέν εἶναι μόνιμος στήν γῆ. Ὅσα καί ἄν κατορθώνουμε νά συγκεντρώσουμε δέν πρόκειται νά παραμείνουν γιά πάντα στά χέρια μας.

Χρήματα, θέσεις, ἀξιώματα, ὑλικά ἀγαθά ἐξυπηρετοῦν ἁπλῶς τήν ζωή. Ὅλα αὐτά ἰσχύουν γιά τόν καθένα μας πού θησαυρίζει πολλά ἤ λίγα μόνο γιά τόν ἑαυτό του καί δέν ἀποταμιεύει μέ τά ἔργα τῆς ἀγάπης στόν οὐρανό θησαυρούς πνευματικούς, στούς ὁποίους καί μόνο ἀρέσκεται ὁ Θεός. Περαστικοί εἴμαστε ἀπ' αὐτὴ τὴ γῆ ἀδελφοί.

Ἂς τὸ σκεπτόμαστε συχνότερα αὐτό. «Ἀτμίς γάρ ἔσται ἡ ζωή ἡ πρός ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δέ ἀφανιζομένη».